

تحلیل مسیر الگوی توسعه وزنه‌برداری در آسیا

علی مرادی^۱، شهرام علم^{۲*}، میثم شعبانی‌نیا^۳، لورا چپری^۴

۱. دانشجوی دکتری، گروه تربیت بدنی، واحد شوشتر، دانشگاه آزاد اسلامی، شوشتر، ایران.

۲. استادیار، گروه تربیت بدنی، واحد یادگار امام(ره)، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران*.

Orcid: 0000-0002-5307-4375

۳. استادیار، گروه تربیت بدنی، واحد شوشتر، دانشگاه آزاد اسلامی، شوشتر، ایران.

Orcid: 0009-0003-4618-7739

۴. استادیار، گروه تربیت بدنی، واحد دزفول، دانشگاه آزاد اسلامی، دزفول، ایران.

Orcid: 0000-0001-8323-2613

تاریخ تصویب: ۱۴۰۲/۰۶/۰۴

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۱/۲۹

چکیده

هدف از این تحقیق تحلیل مسیر الگوی توسعه وزنه‌برداری در آسیا بود. با توجه به هدف مطالعه حاضر، این تحقیق یک تحقیق کمی و از نظر هدف، کاربردی و از حیث ماهیت و روش، توصیفی-همبستگی بود. جامعه آماری کلیه خبرگان وزنه‌برداری آسیا شامل رؤسای فدراسیون‌های ملی آسیا، قهرمانان سابق آسیا و جهان با پرچم کشورهای آسیایی و کارشناسان خبره وزنه‌برداری در آسیا به تعداد ۱۲۰ نفر بود. حجم نمونه بر اساس جدول مورگان حداقل ۹۲ نفر تعیین شد. برای اطمینان از جمع‌آوری تعداد کافی پرسشنامه، ۱۱۵ پرسشنامه به روش تصادفی ساده توزیع شد که در نهایت پس از حذف پرسشنامه‌های مخدوش یا کامل نشده، تعداد ۹۹ پرسشنامه کامل مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. با توجه به نتایج تحول مدیریتی در وزنه‌برداری آسیا، تدوین الگوی بومی مدیریت استعداد در وزنه‌برداری آسیا، بهبود جایگاه وزنه‌برداری در ورزش کشورهای عضو کنفدراسیون آسیا، توسعه آموزش و توانمندسازی نیروی انسانی، بهبود فرآیندهای اقتصادی و بازاریابی فدراسیون‌های وزنه‌برداری، توسعه اماکن و تجهیزات ورزشی مرتبط با وزنه‌برداری، برندسازی و توسعه برند وزنه‌برداری آسیا، توسعه ساختاری و محیط حقوقی از مهم‌ترین راهبردهای توسعه وزنه‌برداری در آسیا می‌باشند. همچنین نتایج تحلیل مسیر نشان داد که تمامی بارهای عاملی به‌دست آمده معنادار می‌باشند. توجه به عوامل به‌دست آمده در این تحقیق مسیر توسعه وزنه‌برداری در آسیا را هموارتر خواهد کرد.

کلید واژه‌ها: راهبرد، توسعه، وزنه‌برداری، قاره آسیا.

Email: dr.a.moradi.uni2@gmail.com

شماره تماس نویسنده اول: ۰۹۱۲۲۲۲۱۰۱۰

Email: shahramalam@yahoo.com

شماره تماس نویسنده مسئول: ۰۹۱۶۱۱۱۷۵۱۸

Email: m.shabaninia@gmail.com

شماره تماس نویسنده سوم: ۰۹۱۲۹۲۲۵۶۲۳

Email: lora.chap@gmail.com

شماره تماس نویسنده چهارم: ۰۹۱۲۳۰۰۸۹۸۹

Path analysis of weightlifting development pattern in Asia

Abstract

The purpose of this research was to analyze the development pattern of weightlifting in Asia. According to the purpose of the present study, this research was a quantitative research and applied in terms of purpose and descriptive-correlational in terms of nature and method. The statistical population of all Asian weightlifting experts included the presidents of Asian national federations, former Asian and world champions with the flags of Asian countries, and 120 expert weightlifting experts in Asia. The sample size was determined at least 92 people based on Morgan's table. To ensure the collection of a sufficient number of questionnaires, 115 questionnaires were distributed by simple random method, and finally, after removing distorted or incomplete questionnaires, 99 complete questionnaires were analyzed. According to the results of the management transformation in Asian weightlifting, developing a local model of talent management in Asian weightlifting, improving the position of weightlifting in the sport of the member countries of the Asian Confederation, developing training and empowering human resources, improving the economic and marketing processes of weightlifting federations, developing related sports facilities and equipment. With weightlifting, branding and development of the Asian weightlifting brand, structural development and legal environment are among the most important strategies for the development of weightlifting in Asia. Also, the results of the path analysis showed that all the obtained factor loadings are significant. Paying attention to the factors obtained in this research will make the development of weightlifting in Asia smoother.

Keywords: Strategy, Development, Weight lifting, Asian continent.

مقدمه

در دنیای کنونی که با سرعتی سرسام‌آور در حال تغییر است سازمان‌ها ناگزیرند به‌طور دائم بر رویدادهای داخلی و خارجی نظارت کنند تا بتوانند در زمان مناسب و برحسب ضرورت، خود را با تغییرات وفق دهند و با مددگیری از برنامه‌های بلندمدت، راهبردهای آینده خود را به‌گونه‌ای تنظیم نمایند که متناسب با موقعیت‌ها و شرایط آینده باشد (اسلینگتون^۱، ۲۰۰۲). سازمان‌ها ناگزیرند به‌طور دائم بر رویدادهای داخلی و خارجی نظارت کنند تا بتوانند در زمان مناسب و برحسب ضرورت خود را با تغییرات وفق دهند. در دنیای کنونی که با سرعتی سرسام‌آور در حال تغییر است، دیگر نمی‌توان از تصمیم‌گیری‌های یک‌باره و مبتنی بر قضاوت‌های شهودی و تجربی استفاده کرد (گودرزی و همکاران، ۲۰۱۵)؛ به همین منظور مدیران به فراست دریافته‌اند که با تعیین و تبیین اهداف و مأموریت‌های سازمان در بلندمدت بهتر می‌توانند برنامه‌های خود را به ثمر رسانده و ترتیبی فراهم آورند که سازمان بهتر کار کند و نسبت به محیط خود واکنش نشان دهد. از این‌رو استفاده از برنامه‌های راهبردی و جامع به‌عنوان یک ضرورت در سازمان‌ها مطرح گردیده است چرا که، برنامه‌ریزی راهبردی با تحلیل وضع موجود می‌گوید که سازمان‌ها در حال حاضر در کجا ایستاده‌اند و با تحلیل وضع مطلوب می‌گوید که قصد رسیدن به کجا را دارند و به کمک این نوع برنامه‌ریزی، مدیریت قادر می‌شود جهت‌گیری‌های خود را در آینده معین ساخته و سازمان را در مقابل تغییرات و تحولات آتی مجهز سازد. بنابراین همه سازمان‌ها ناگزیرند که عهده‌دار مدیریت راهبردی شوند و سازمان‌هایی موفق خواهند بود که بتوانند به درستی در مسیر توسعه حرکت کنند (فراهانی و همکاران، ۲۰۱۶).

توسعه به‌عنوان یک فرایند در حالی که لازمه بهبود و پیشرفت است، اساس بهبود وضعیت و رفع کاستی‌های اجتماعی و فرهنگی جوامع پیشرفته را فراهم می‌آورد، و باید موتور محرکه پیشرفت متعادل، متناسب و هماهنگ اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی تمامی جوامع و به‌ویژه کشورهای در حال توسعه باشد. توسعه سعی دارد به پنج نیاز اساسی زیر پاسخ گوید: تلفیق حفاظت و توسعه، تأمین نیازهای اولیه زیستی انسان، دستیابی به عدالت اجتماعی، خودمختاری و تنوع فرهنگی و حفظ یگانگی اکولوژیکی (علی‌قادر و همکاران، ۲۰۲۰). ماچادو^۲ (۲۰۱۸) معتقد است برنامه توسعه، عنصری کلیدی برای برتری سازمانی و ابزاری بسیار مهم برای

اثربخشی سازمانی است (ماچادو، ۲۰۱۸) ضرورت استفاده از برنامه توسعه برای سازمان‌ها آنقدر گسترش یافته است که سازمان‌های غیرانتفاعی همچون فدراسیون‌های ورزشی همانند سازمان‌های انتفاعی و تجاری از آن بهره‌می‌برند. در همین راستا می‌توان از برنامه‌های توسعه برخی سازمان‌های ورزشی همچون برنامه توسعه انجمن ملی ورزش‌های دانشگاهی آمریکا^۳ (۲۰۰۹ تا ۲۰۱۲) برنامه توسعه سازمان ورزش بین‌دانشگاهی کانادا^۴ (۲۰۱۰ تا ۲۰۱۴)، برنامه توسعه سازمان ورزش‌های دانشگاهی استرالیا^۵ (۲۰۰۸ تا ۲۰۱۱)، برنامه توسعه فدراسیون ملی ورزش‌های دانشگاهی آفریقای جنوبی^۶ (۲۰۰۹ تا ۲۰۱۲)، برنامه ملی ورزش برای توسعه هلند^۷ (۱۹۹۸-۲۰۱۳) (ون اکرن^۸ و همکاران، ۲۰۱۳)، برنامه توسعه ورزش ۲۰۲۰ لهستان (جاورک^۹ و همکاران، ۲۰۲۰) و برنامه توسعه ورزش وزنه‌برداری و پاورلیفتینگ آسیا و اندونزی (نوروهیدین^{۱۰} و همکاران، ۲۰۱۸) که همگی مبین استفاده از برنامه‌ریزی راهبردی و شناخت محیط پیرامون سازمان‌های ورزشی برای کسب موفقیت و تداوم بقاء می‌باشد، نام برد. در کشورهای مختلف ورزش اکنون به صنعتی تبدیل شده که بر شاخص‌های اقتصادی، اجتماعی و حتی سیاسی کشورها اثر عمیق و با اهمیت دارد. هر کشوری مجبور است برای تسلط هر چه بیشتر به منابع تعیین‌کننده و منافع خود، به متغیرهای اصلی مؤثر بر آن توجه کند. اکنون آشکار شده است که برنامه‌ریزی برای هر پدیده‌ای مستلزم دارا بودن نگرش جهانی است و ورزش از این قاعده مستثنی نیست (هیل و جونز^{۱۱}، ۱۹۹۲) شناخت سیاست‌های درست و تعیین راهبردهای منطقی، سرنوشت هر جامعه را رقم می‌زند. بدون شک عدم توجه به عوامل مؤثر بر پدیده‌های مختلف اجتماعی منجر به آسیب دیدن جامعه خواهد شد. ورزش و میزان اهمیت سرمایه‌گذاری روی آن به یکی از عمده‌ترین چالش‌های دولت‌ها در هزاره سوم تبدیل شده است. به‌طوری‌که منافع کلان ورزش قهرمانی، موجب ترغیب سیاست‌گذاران به توسعه آن در جهت کسب سود بیشتر برای خود شده است (هیل و جونز، ۱۹۹۲). اولین تلاش و قدیمی‌ترین مدل فرآیند توسعه ورزش به‌وسیله ادی^{۱۲} (۱۹۹۳) معرفی شد که جهت‌ها و مسیرهای متفاوتی از مشارکت و ارتقاء در ورزش

3. National Collegiate Athletic Association

4. Canadian Interuniversity Sport

5. Australian University Sport

6. University Sport South Africa

7. The Dutch National Sport for Development Program

8. Van Eekeren

9. Jaworek

10. Nuruhidin

11. Hill & Jonse

12. Edey

1. Islingtonncouncil

2. Machado

سازمان یافته‌ای است که با توجه به قوانین و مقررات خاص برای ارتقای رکوردهای ورزشی و کسب رتبه و مدال انجام می‌شوند. در سطح قهرمانی از رشته‌هایی است که توسط دولت‌ها بسیار مورد توجه و سرمایه‌گذاری قرار می‌گیرد زیرا از ورزش‌های مدال‌آور خصوصاً در کشورهای آسیایی است. فدراسیون وزنه‌برداری آسیا^۳ یک سازمان غیرانتفاعی متشکل از ۴۵ فدراسیون ملی وابسته از تمام کشورهای آسیایی و نهاد رسمی حاکم بر ورزش وزنه‌برداری در آسیا است. این سازمان مسئول برگزاری مسابقاتی مانند مسابقات قهرمانی وزنه‌برداری آسیا با توجه ویژه به اساسنامه و آیین‌نامه، قوانین و مقررات فنی و مسابقات و خط‌مشی ضد دوپینگ است. تحت هدایت و طبق مقررات مربوط به فدراسیون‌های قاره‌ای و منطقه‌ای فعالیت می‌کند. توسط فدراسیون جهانی وزنه‌برداری^۴ و شورای المپیک آسیا^۵ به‌عنوان تنها نهاد کنترل‌کننده وزنه‌برداری آسیایی به رسمیت شناخته شده است (نورهدیدین، ۲۰۱۸). دی بوسچر^۶ و همکاران (۲۰۰۹) عوامل سه‌گانه‌ای را که در توسعه ورزش قهرمانی تأثیر گذارند در سه دسته شناسایی کردند، دسته اول ورودی، که شامل منابع انسانی و مالی است. دسته دوم پذیرش، که عبارت است از استراتژی‌ها و سیاست‌هایی که توسعه ورزش قهرمانی را تسهیل می‌کنند و مشتمل بر تسهیلات تمرین، مربی، مسابقات و پژوهش‌های علمی است و دسته سوم خروجی‌ها، که نتیجه ورزش قهرمانی است و به وسیله مدال‌های المپیک و رقابت‌های ملی و بین‌المللی و تعداد ورزشکاران در سطح حرفه‌ای مشخص می‌شود. لیود^۷ و همکاران توسعه ورزش قهرمانی را کلیه استراتژی‌هایی می‌دانند که پیشرفت نظام‌مند ورزشکار را تسهیل می‌سازد و این استراتژی‌ها باید برنامه، اهداف، ابزارها، مدیریت، تسهیلات ورزشی، مربیان، داوران و رقابت‌های ورزشی را در برگیرد (لیود و همکاران، ۲۰۱۲). در بررسی تحقیقات مرتبط با ابعاد مختلف توسعه رشته ورزشی وزنه‌برداری اندرسون^۸ (۲۰۲۰) عواملی از جمله ویژگی‌های روانی و اجتماعی در همه سطوح سازمانی و همه افراد مسئول و مؤثر در توسعه، مدال‌آوری قهرمانان و اثر نسبی سن ورزشکاران در بالا بردن وزنه‌ها را به‌عنوان فاکتورهای درک عملکرد سازمان‌ها و نخبگان در وزنه‌برداری اعلام می‌کنند. یولوک بکوویچ^۹ (۲۰۲۱) عوامل زمینه‌ای رشد

را در مدل پویا و متحرکی نشان داد. هر چند این مدل از چهار سطح تشکیل شده است، اما جهت‌گیری‌های متعددی دارد و چند بُعدی است. البته عدم عبور از سطح مشارکت عمومی (سطح دوم) به سطح بالاتر توسط محققان یادآوری شده است. وی مدل دیگری را برای درک بهتر پویایی و تحرک مدل اولیه خود پیشنهاد کرد. بر اساس این مدل، حرکت در سطوح مختلف ورزش به سیاست‌ها و تصمیم‌های مدیران یا سازمان‌های ورزشی بستگی دارد و آن‌ها می‌توانند در این زمینه متفاوت عمل کنند، ضمن این‌که شاید برخی بخواهند فقط در یک سطح فعالیت کنند. به‌طور کلی طرح‌ها، سیاست‌ها و استراتژی‌های مدیران یا سازمان‌های ورزشی، نحوه بکارگیری مدل را تغییر می‌دهد (ادی، ۱۹۹۳).

در امر توسعه ورزش و تربیت قهرمانان ورزشی، مدل‌ها و رویکردهای مختلفی وجود دارد که توجه به آنها می‌تواند راهگشای توسعه ورزش در کشور باشد. رویکردهای توسعه ورزش معمولاً شامل

- ورزش مبتنی بر جامعه با هدف ترویج ورزش در میان عموم مردم و تغییر سبک زندگی افراد جامعه به سبکی فعال
 - توسعه ورزش به‌مثابه صنعت با هدف تبدیل ورزش به عنوان کسب و کار و منبعی برای درآمد و داد و ستد تجاری
 - توسعه ورزش به‌مثابه ابزار تربیت عامه با هدف جلب توجه همگان به ورزش و فعالیت‌های ورزشی و تأثیر ورزش بر عموم جامعه
 - توسعه ورزش مبتنی بر نخبگان با هدف توسعه و ارتقای ورزش قهرمانی و محوریت ویژه توسعه ورزش قهرمانی (هیلتون و برامهام^۱، ۲۰۰۹؛ پوروانتو و بورهین^۲، ۲۰۲۱).
- همان‌طور که اشاره شد یکی از مهم‌ترین رویکردهای توسعه ورزش در حوزه ورزش قهرمانی یا نخبگان است. ورزش قهرمانی یکی از ارکان مهم توسعه ورزش و یک عامل اساسی و حیاتی برای توسعه اجتماعی است و می‌تواند مشوقی برای گسترش زیرساخت‌های انسانی و انگیزشی ورزش باشد (شعبانی و همکاران، ۲۰۲۰).

رشته وزنه‌برداری از جمله ورزش‌هایی است که معمولاً در حوزه ورزش قهرمانی جای می‌گیرد و ورزشکاران این رشته بیشتر از طریق عملکردشان مورد بررسی و ارزیابی قرار می‌گیرند. این رشته ورزشی معمولاً جزو ورزش‌های رقابتی و

3. Asia Weightlifting Federation (AWF)
 4. International Weightlifting Federation (IWF)
 5. OCA
 6. De Bosscher
 7. Lioud
 8. Anderson
 9. Ulubekovich

1. Hylton & Bramham
 2. Purwanto & Burhain

قوانین و مقررات، روند آماده‌سازی تیم‌ها برای شرکت در مسابقات سطوح مختلف در اوزان اعلام شده و بسیاری دیگر از این قسم حساسیت‌ها در میان کشورهای آسیایی به نسبت کشورهای اروپایی و آمریکایی مورد غفلت بیشتری قرار می‌گیرد و منشأ این غفلت‌ها به عدم برنامه‌ریزی درست و به موقع توسط این کشورها برمی‌گردد (فاراگ و آنتار، ۲۰۱۸). از سوی دیگر تعیین معیارهای صلاحیت در برخی کشورهای آسیایی نظیر کشور چین از دیدگاه بسیاری از کارشناسان نیازمند تغییر است چراکه طبق برخی تحقیقات انجام شده تمرینات فوق‌العاده شدید و سخت در دوران نوجوانی و جوانی برای تربیت قهرمانان و متخصصین ملی در این رشته، انجام برخی آزمایش‌های بیومتریک و... منجر به آسیب‌های جسمانی و روانی متعددی به این ورزشکاران شده (سلواراج، ۲۰۲۱) و بنابراین نیاز به برنامه‌های بهبود و توسعه در این مورد هم بیشتر و عمیق‌تر احساس می‌شود. با توجه به گزارش‌های مختلف، به نظر می‌رسد بزرگترین مانع توسعه رشته وزنه‌برداری در سطح دنیا ناکامی فدراسیون جهانی در کنترل دوپینگ ورزشکاران این رشته است. بنابراین با توجه به مسائل اشاره شده و با در نظر گرفتن این که در سطح قاره‌ای کمتر مطالعه‌ای به تعیین و تحلیل الگوها و مسیرهای ایجاد شده در راستای توسعه ورزش پرداخته‌اند مطالعه حاضر بر آن است که ضمن ارائه مسیر و الگویی برای توسعه وزنه‌برداری در سطح آسیا به تحلیل مسیر این الگو بپردازد.

روش تحقیق

هدف از این تحقیق تحلیل مسیر الگوی توسعه وزنه‌برداری در آسیا بود. با توجه به هدف مطالعه حاضر، این تحقیق یک تحقیق کمی و از نظر هدف، کاربردی و از حیث ماهیت و روش، توصیفی - همبستگی بود. جامعه آماری کلیه خبرگان وزنه‌برداری آسیا شامل رؤسای فدراسیون‌های ملی آسیا، قهرمانان سابق آسیا و جهان با پرچم کشورهای آسیایی و کارشناسان خبره وزنه‌برداری در آسیا به تعداد ۱۲۰ نفر بود. حجم نمونه بر اساس جدول مورگان حداقل ۹۲ نفر تعیین شد. برای اطمینان از جمع‌آوری تعداد کافی پرسشنامه، ۱۱۵ پرسشنامه به روش تصادفی ساده توزیع شد که در نهایت پس از حذف پرسشنامه‌های مخدوش یا کامل نشده، تعداد ۹۹ پرسشنامه کامل مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. از پرسشنامه محقق ساخته پس از تأیید روایی صوری، روایی محتوا، روایی

استعدادها و جوانان، مهارت‌های حرکتی و مرتبط با لیفت وزنه و سیاست‌ها و تصمیم‌گیری‌های درست مدیریتی را از عوامل و تسهیل‌کننده‌های همیشگی در توسعه ورزش وزنه‌برداری معرفی می‌کند. در مقیاس کوچکتر و در راستای توسعه زارعی محمودآبادی و رضوی (۱۳۹۷) بهره‌برداری هر چه بیشتر از ورودی‌های توسعه وزنه‌برداری از جمله اعتبارات تخصیص یافته و منابع انسانی با استفاده از فرایندهای مناسب، ارزیابی منظم، دقیق و هدفمند از بایدهای توسعه فدراسیون‌های وزنه‌برداری توصیف می‌کنند که منجر به بهبود خروجی‌ها و دستاوردها می‌گردند. در این حیطه باقری و همکاران (۱۳۹۹) الگوبرداری از کشورهای صاحب سبک، تأمین امکانات بروز، پرورش نیروی استعدادیاب و ایجاد مدارس تخصصی وزنه‌برداری را از راهکارهای توسعه استعدادیابی در این رشته می‌دانند. امروزه اغلب سازمان‌ها و فدراسیون‌های ورزشی به منظور پیشبرد اهداف و برنامه‌های خود از برنامه‌ریزی‌های بلندمدت و راهبردی به‌عنوان یک استراتژی استفاده می‌کنند و چشم‌اندازها و افق‌های پیش روی خود و نحوه حرکت و دستیابی به آن‌ها را در برنامه‌های استراتژیک خود به تفصیل بیان می‌کنند. در آسیا، رشته وزنه‌برداری تنها برای کسب عناوین قهرمانی و افتخار آفرینی در میادین بین‌المللی کاربرد ندارند، اهمیت آنها بالاتر از این‌هاست. در برخی از کشورها آموزش وزنه‌برداری یک ضرورت است. همچنین رقابت در بالاترین سطح وزنه‌برداری در المپیک و مسابقات جهانی اهمیت ویژه‌ای برای کشورهای آسیایی دارد. قاره آسیا با داشتن بیشترین جمعیت دنیا، اهمیت زیادی در آینده و توسعه رشته‌های ورزشی دارد. عوامل و مسائل توسعه‌ای مربوط به این رشته از جمله بالابودن موارد استفاده از مواد نیروزا و ورزشکاران دوپینگی، فقدان برنامه‌های توسعه و بهبود بلندمدت و کاربردی و به‌روز بخصوص در سطح آسیا، عدم پرداختن بجا و مناسب به تربیت و پرورش استعدادها و این رشته و تعلیم و تربیت جوانان و نوجوانان برای ورود با وضعیت سلامت جسمانی و روانی مناسب به این رشته با توجه به تمرینات سخت و طاقت‌فرسای خاص این ورزش و... (هوبنر، ۲۰۲۰)، لزوم تعیین مسیری درست توسعه برای استفاده نهادها و سازمان‌های مرتبط در این حوزه را آشکار می‌سازد. در مورد روند توسعه ورزش وزنه‌برداری و سیاست‌گذاری‌های صورت گرفته در کشورهای آسیایی به نظر می‌رسد «برنامه‌ریزی» به‌عنوان اولین و مهم‌ترین چالش تیم‌های آسیایی در این رشته مورد توجه قرار می‌گیرد چرا که حساسیت‌های فدراسیون جهانی وزنه‌برداری مبنی بر رعایت

اساس ویژگی‌های جمعیت‌شناختی نشان می‌دهد. با توجه به جدول ۱، ۱۷٫۲ درصد از نمونه زن و ۸۲٫۸ درصد مرد بودند، همچنین بر اساس سن بیشترین تعداد نمونه را افراد ۴۱ تا ۵۰ سال با درصد فراوانی ۳۳٫۳ درصد تشکیل می‌دادند. ۵۳٫۵ درصد از نمونه‌ها دارای مدرک تحصیلی فوق لیسانس بودند. بر اساس سابقه شغلی نیز بیشترین فراوانی مربوط به سابقه شغلی بالای ۲۰ سال با درصد فراوانی ۳۷٫۴ بود.

سازه (جدول ۲) و پایایی برای جمع‌آوری اطلاعات استفاده شد. این پرسشنامه شامل ۱۱۷ گویه بود که عوامل علی، عوامل زمینه‌ای، عوامل مداخله‌گر، راهبردها و پیامدهای توسعه وزنه‌برداری در آسیا را مورد سنجش قرار می‌داد. برای تحلیل مسیر از نرم‌افزار اسمارت پی‌ال‌اس ورژن ۳ استفاده شد.

یافته‌های تحقیق

جدول ۱ توزیع فراوانی و درصد فراوانی نمونه‌های تحقیق را بر

جدول ۱- توزیع فراوانی و درصد فراوانی ویژگی‌های دموگرافیک

شاخص آماری	فراوانی	درصد فراوانی
جنسیت	زن	۱۷٫۲
	مرد	۸۲٫۸
تحصیلات	دیپلم یا فوق دیپلم	۱۰٫۱
	لیسانس	۲۷٫۳
	فوق لیسانس	۵۳٫۵
	دکتری	۹٫۱
سن	زیر ۳۰ سال	۶٫۱
	۳۰ تا ۴۰ سال	۲۴٫۲
	۴۱ تا ۵۰ سال	۳۳٫۳
	۵۱ تا ۶۰ سال	۲۲٫۲
	بالای ۶۰ سال	۱۴٫۱
سابقه شغلی	زیر ۵ سال	۳٫۰
	۵ تا ۱۰ سال	۷٫۱
	۱۱ تا ۱۵ سال	۱۵٫۱
	۱۶ تا ۲۰ سال	۳۶٫۴
	بالای ۲۰ سال	۳۷٫۴

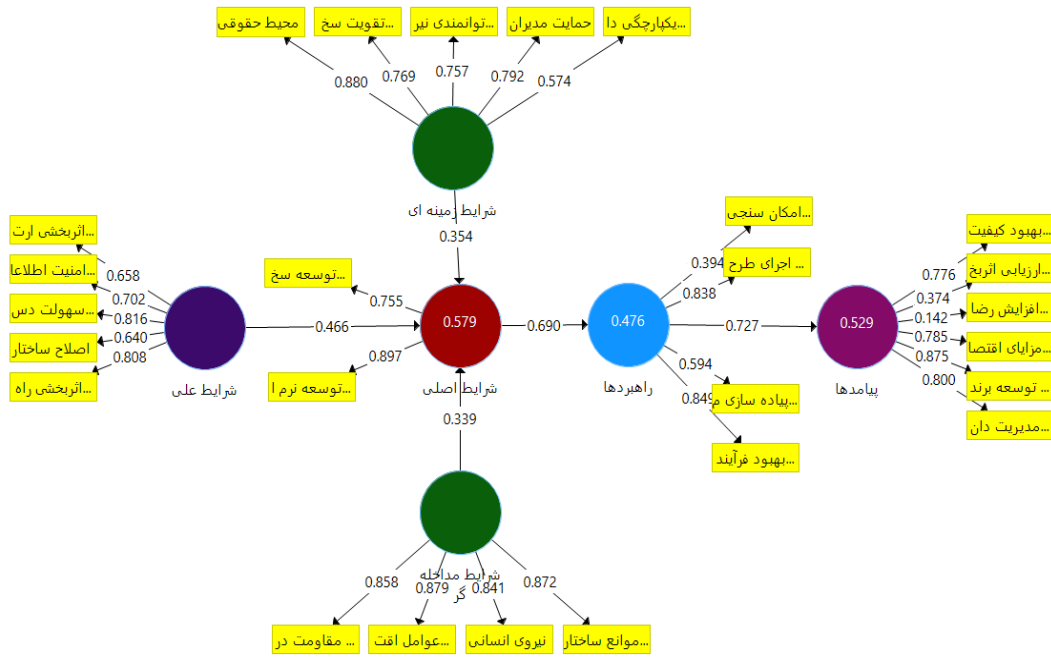
جدول ۲ نتایج تحلیل عاملی تأییدی گویه‌های پرسشنامه را نشان می‌دهد. با توجه به نتایج کلیه گویه‌ها از بارعاملی مناسب برخوردارند.

جدول ۲- نتایج تحلیل عاملی تأییدی توسعه وزنه‌برداری در آسیا

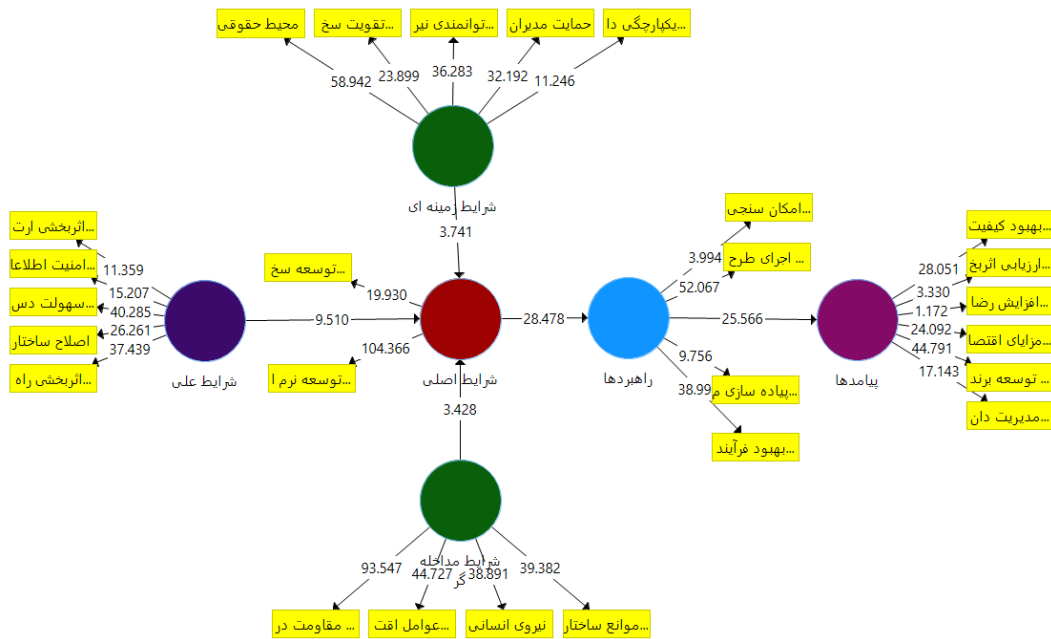
پرسشنامه	سؤال	بارعاملی T	پرسشنامه	سؤال	بارعاملی T	پرسشنامه	سؤال	بارعاملی T	
عوامل مؤثر بر توسعه وزنه‌برداری در آسیا	Q1	۰٫۵۶۸	۹٫۸۶۱	Q40	۰٫۵۰۳	۴٫۶۱۴	Q79	۰٫۵۶۷	۹٫۸۲۶
	Q2	۰٫۷۳۲	۲۳٫۷۴۴	Q41	۰٫۸۴۵	۳۲٫۷۴۹	Q80	۰٫۶۳۷	۱۶٫۸۱۱
	Q3	۰٫۶۵۴	۱۸٫۶۱۲	Q42	۰٫۸۳۲	۳۱٫۷۲۱	Q81	۰٫۷۰۱	۲۱٫۰۳۶
	Q4	۰٫۶۶۷	۱۹٫۰۹۹	Q43	۰٫۷۵۷	۲۶٫۱۶۸	Q82	۰٫۵۰۷	۵٫۲۰۹
	Q5	۰٫۶۰۲	۱۲٫۴۶۰	Q44	۰٫۷۶۷	۲۶٫۷۶۲	Q83	۰٫۸۳۸	۳۲٫۰۸۲
	Q6	۰٫۶۲۶	۱۵٫۵۹۶	Q45	۰٫۸۰۸	۲۹٫۷۵۰	Q84	۰٫۶۱۳	۱۴٫۳۷۲
	Q7	۰٫۶۲۰	۱۴٫۸۵۴	Q46	۰٫۷۱۲	۲۲٫۶۹۱	Q85	۰٫۵۹۵	۱۲٫۲۳۵
	Q8	۰٫۷۲۹	۲۳٫۲۱۳	Q47	۰٫۸۱۷	۳۰٫۳۳۷	Q86	۰٫۷۵۰	۲۵٫۲۱۲
	Q9	۰٫۶۹۵	۲۰٫۸۲۶	Q48	۰٫۵۴۴	۸٫۱۷۰	Q87	۰٫۷۱۰	۲۲٫۵۷۴
	Q10	۰٫۵۵۲	۸٫۷۷۴	Q49	۰٫۶۳۱	۱۵٫۷۶۶	Q88	۰٫۸۳۵	۳۱٫۸۳۴

۸,۷۳۵	۰,۵۴۹	Q89	۱۶,۰۲۲	۰,۶۳۱	Q50	۱۵,۰۰۲	۰,۶۲۲	Q11
۲۵,۶۹۹	۰,۷۵۵	Q90	۱۰,۷۵۸	۰,۵۷۸	Q51	۳۳,۲۹۵	۰,۸۵۸	Q12
۳۰,۸۹۴	۰,۸۲۵	Q91	۵,۹۷۱	۰,۵۱۳	Q52	۱۱,۰۱۰	۰,۵۸۳	Q13
۲۳,۰۱۵	۰,۷۲۶	Q92	۸,۳۷۷	۰,۵۴۶	Q53	۴,۵۷۶	۰,۵۰۲	Q14
۲۵,۱۱۹	۰,۷۵۰	Q93	۱۷,۶۷۴	۰,۶۴۲	Q54	۴,۹۵۰	۰,۵۰۵	Q15
۱۸,۰۴۴	۰,۶۴۶	Q94	۱۹,۳۲۵	۰,۶۷۶	Q55	۳۱,۴۵۷	۰,۸۲۹	Q16
۱۳,۰۷۱	۰,۶۰۴	Q95	۲۶,۰۳۳	۰,۷۵۷	Q56	۳۰,۹۴۰	۰,۸۲۵	Q17
۲۷,۶۲۲	۰,۷۷۴	Q96	۹,۶۹۸	۰,۵۶۴	Q57	۲۴,۹۵۲	۰,۷۴۸	Q18
۳۲,۴۹۵	۰,۸۴۱	Q97	۲۵,۸۱۰	۰,۷۵۶	Q58	۲۸,۳۰۳	۰,۷۸۰	Q19
۲۲,۲۱۴	۰,۷۰۷	Q98	۲۳,۵۵۰	۰,۷۳۰	Q59	۹,۰۰۱	۰,۵۵۵	Q20
۱۶,۵۹۶	۰,۶۳۵	Q99	۱۸,۶۶۳	۰,۶۵۷	Q60	۹,۵۱۰	۰,۵۶۲	Q21
۵,۳۰۶	۰,۵۰۸	Q100	۱۸,۳۸۵	۰,۶۵۳	Q61	۲۳,۲۷۴	۰,۷۳۰	Q22
۳۳,۸۴۴	۰,۸۶۲	Q101	۲۹,۸۶۷	۰,۸۰۸	Q62	۸,۰۲۵	۰,۵۳۵	Q23
۱۲,۴۵۹	۰,۶۰۲	Q102	۲۷,۸۶۲	۰,۷۷۷	Q63	۱۲,۲۱۷	۰,۵۹۵	Q24
۱۳,۸۱۶	۰,۶۰۹	Q103	۳۰,۷۳۲	۰,۸۳۴	Q64	۸,۷۸۴	۰,۵۵۲	Q25
۱۷,۸۲۵	۰,۶۴۵	Q104	۱۱,۵۵۲	۰,۵۹۱	Q65	۱۵,۶۶۷	۰,۶۲۸	Q26
۱۵,۵۴۳	۰,۶۲۴	Q105	۲۰,۹۱۶	۰,۶۹۹	Q66	۲۵,۵۶۴	۰,۷۵۳	Q27
۲۹,۱۸۵	۰,۷۹۶	Q106	۹,۳۶۳	۰,۵۵۸	Q67	۱۲,۴۳۸	۰,۵۹۷	Q28
۲۳,۳۴۶	۰,۷۳۰	Q107	۱۴,۲۷۳	۰,۶۱۳	Q68	۱۴,۱۷۷	۰,۶۱۰	Q29
۲۵,۲۳۴	۰,۷۵۰	Q108	۶,۵۷۸	۰,۵۱۹	Q69	۸,۴۱۶	۰,۵۴۷	Q30
۲۱,۰۱۳	۰,۷۰۰	Q109	۲۴,۰۰۲	۰,۷۳۲	Q70	۱۴,۹۸۱	۰,۶۲۱	Q31
۱۵,۳۲۵	۰,۶۲۴	Q110	۳۰,۶۸۷	۰,۸۲۳	Q71	۱۴,۹۸۳	۰,۶۲۲	Q32
۲۸,۶۹۹	۰,۷۸۷	Q111	۲۹,۶۹۸	۰,۸۰۷	Q72	۶,۷۲۶	۰,۵۲۱	Q33
۱۸,۳۵۱	۰,۶۵۳	Q112	۷,۹۱۳	۰,۵۲۹	Q73	۳۰,۵۴۸	۰,۸۱۸	Q34
۲۲,۰۵۳	۰,۷۰۷	Q113	۲۸,۹۹۶	۰,۷۹۱	Q74	۳۳,۲۹۸	۰,۸۵۸	Q35
۲۴,۱۰۵	۰,۷۳۵	Q114	۲۴,۲۵۸	۰,۷۳۸	Q75	۲۶,۷۹۹	۰,۷۶۷	Q36
۸,۰۲۲	۰,۵۳۵	Q115	۱۶,۴۸۲	۰,۶۳۲	Q76	۳۲,۵۰۰	۰,۸۴۱	Q37
۱۸,۷۰۹	۰,۶۵۸	Q116	۱۷,۴۱۱	۰,۶۴۰	Q77	۲۸,۲۲۴	۰,۷۸۰	Q38
۹,۸۲۶	۰,۵۶۷	Q117	۱۴,۶۶۹	۰,۶۱۵	Q78	۲۶,۱۹۴	۰,۷۵۸	Q39

از تحلیل مسیر برای بررسی کمی الگوی توسعه وزنه‌برداری در آسیا استفاده شد.

شکل ۱- تحلیل مسیر الگوی توسعه وزنه‌برداری در آسیا در حالت استاندارد

شکل ۲- تحلیل مسیر الگوی توسعه وزنه‌برداری در آسیا در حالت معنی‌داری

عوامل علی شناسایی شده است. بالاترین اولویت مربوط به عوامل مالی بود.

جدول ۳ تحلیل مسیر عوامل علی توسعه وزنه‌برداری در آسیا را نشان می‌دهد. تمام بارهای عاملی بیانگر معنادار بودن

جدول ۳- تحلیل مسیر عوامل علی توسعه وزنه‌برداری در آسیا

متغیر	مسیر	بار عاملی	مقدار تی	سطح معنی‌داری
عوامل مرتبط با رشته	<---	۰/۵۹	۱۴/۱۰	۰/۰۱
تغییرات بین‌المللی	<---	۰/۸۸	۴۸/۳۸	۰/۰۱
هم‌افزایی و یکسان‌سازی	<---	۰/۹۱	۸۳/۹۹	۰/۰۱
عوامل مالی	<---	۰/۹۴	۱۲۸/۱۵	۰/۰۱

جدول ۴ تحلیل مسیر عوامل زمینه‌ای توسعه وزنه‌برداری در آسیا را نشان می‌دهد. تمام بارهای عاملی بیانگر معنادار بودن عوامل زمینه‌ای شناسایی شده است. بالاترین اولویت مربوط به رفع موانع فرهنگی و سیاسی بود.

جدول ۴- تحلیل مسیر عوامل زمینه‌ای توسعه وزنه‌برداری در آسیا

متغیر	مسیر	بار عاملی	مقدار تی	سطح معنی‌داری
توسعه محیط حقوقی	<---	۰/۸۹	۹۵/۸۴	۰/۰۱
رسیدن به اجماع قاره‌ای	<---	۰/۸۸	۳۹/۳۱	۰/۰۱
رفع موانع فرهنگی و سیاسی	<---	۰/۹۴	۹۸/۲۸	۰/۰۱

جدول ۵ تحلیل مسیر عوامل مداخله‌گر توسعه وزنه‌برداری در آسیا را نشان می‌دهد. تمام بارهای عاملی بیانگر معنادار بودن عوامل مداخله‌گر شناسایی شده است. بالاترین اولویت مربوط به تفاوت‌های ملی بود.

جدول ۵- تحلیل مسیر عوامل مداخله‌گر توسعه وزنه‌برداری در آسیا

متغیر	مسیر	بار عاملی	مقدار تی	سطح معنی‌داری
تنش‌های سیاسی	<---	۰/۶۷	۱۰/۲۱	۰/۰۱
عوامل خارجی	<---	۰/۸۹	۶۹/۵۹	۰/۰۱
تفاوت‌های ملی	<---	۰/۹۲	۷۲/۳۵	۰/۰۱

جدول ۶ تحلیل مسیر شرایط اصلی (پدیده محوری) توسعه وزنه‌برداری در آسیا را نشان می‌دهد. تمام بارهای عاملی بیانگر معنادار بودن شرایط اصلی (پدیده محوری) شناسایی شده است. بالاترین اولویت مربوط به توسعه تربیتی و همگانی وزنه‌برداری در آسیا بود.

جدول ۶- تحلیل مسیر شرایط اصلی (پدیده محوری) توسعه وزنه‌برداری در آسیا

متغیر	مسیر	بار عاملی	مقدار تی	سطح معنی‌داری
توسعه تربیتی و همگانی وزنه‌برداری در آسیا	<---	۰/۸۶	۳۵/۹۸	۰/۰۱
توسعه قهرمانی و حرفه‌ای وزنه‌برداری در آسیا	<---	۰/۸۲	۳۵/۶۹	۰/۰۱

جدول ۷ تحلیل مسیر راهبردهای توسعه وزنه‌برداری در آسیا را نشان می‌دهد. تمام بارهای عاملی بیانگر معنادار بودن راهبردهای شناسایی شده است. بالاترین اولویت مربوط به توسعه ساختاری و محیط حقوقی بود.

جدول ۷- تحلیل مسیر راهبردهای توسعه وزنه برداری در آسیا

متغیر	مسیر	بار عاملی	مقدار تی	سطح معنی داری
تحول مدیریتی در وزنه برداری آسیا	<---	۰/۷۲	۲۱/۴۰	۰/۰۱
تدوین الگوی بومی مدیریت استعداد در وزنه برداری آسیا	<---	۰/۶۳	۱۷/۸۷	۰/۰۱
بهبود جایگاه وزنه برداری در ورزش کشورهای عضو کنفدراسیون آسیا	<---	۰/۶۹	۱۹/۳۴	۰/۰۱
توسعه آموزش و توانمندسازی نیروی انسانی	<---	۰/۶۵	۲۵/۵۳	۰/۰۱
بهبود فرایندهای اقتصادی و بازاریابی فدراسیون های وزنه برداری	<---	۰/۷۳	۳۶/۱۲	۰/۰۱
توسعه اماکن و تجهیزات ورزشی مرتبط با وزنه برداری	<---	۰/۶۵	۱۳/۶۰	۰/۰۱
برندسازی و توسعه برند وزنه برداری آسیا	<---	۰/۷۳	۲۹/۱۵	۰/۰۱
توسعه ساختاری و محیط حقوقی	<---	۰/۸۵	۶۷/۵۳	۰/۰۱

پيامدهای شناسایی شده است. بالاترین اولویت مربوط به توسعه همگانی وزنه برداری در آسیا بود.

جدول ۸ تحلیل مسیر پیامدهای توسعه وزنه برداری در آسیا را نشان می دهد. تمام بارهای عاملی بیانگر معنادار بودن

جدول ۸- تحلیل مسیر پیامدهای توسعه وزنه برداری در آسیا

متغیر	مسیر	بار عاملی	مقدار تی	سطح معنی داری
شرایط علی	<---	۰/۶۲	۷/۳۴	۰/۰۱
شرایط زمینه ای	<---	۰/۴۱	۹/۹۵	۰/۰۱
شرایط مداخله گر	<---	۰/۷۷	۱۳/۷	۰/۰۱
شرایط اصلی	<---	۰/۶۱	۱۵/۹۲	۰/۰۱
راهبردها	<---	۰/۸۱	۴۷/۳۶	۰/۰۱

بحث و نتیجه گیری

نیز طی سال های گذشته تلاش هایی صورت گرفته تا بارویکرد علمی به ورزش راه را برای موفقیت ورزشکاران آسیایی در میادین بین المللی هموارتر سازند. از جمله این تلاش ها می توان به طرح های استعدادیابی قاره ای اشاره کرد. با این حال بدون وجود برنامه های راهبردی متناسب با برنامه های توسعه، برنامه های فدراسیون آسیایی نیز به سرانجامی نخواهند رسید. لذا در تحقیق پیش رو تلاش شده که این عوامل شناسایی و مدل توسعه وزنه برداری در آسیا تدوین شود.

تحلیل مسیر عوامل علی توسعه وزنه برداری در آسیا نشان داد که بالاترین اولویت مربوط به عوامل مالی بود. جامعه ورزش و سازمان های ورزشی اکنون بیش از هر زمان دیگری با کمبود منابع و نیازهای متنوع مواجه است و تلاش می کند تا با استفاده از منابع محدود موجود، پاسخگوی بخشی از نیازهای نامحدود خود باشد. اگر اقتصاد همانا بررسی چگونگی رفع نیازهای نامحدود با استفاده از منابع محدود باشد، مدیریت مجموعه ای از مهارت ها و داشته ها برای استفاده بهینه از منابع موجود خواهد بود و بازاریابی هم تشخیص نیاز و رفع آن از طریق تبادل منابع است. در این راستا لازم است که دست

برنامه ریزی، اساس توسعه هر سازمان محسوب می شود و مقوله ورزش و سازمان های ورزشی نیز از این موضوع مستثنی نیستند. آنچه که در یک سازمان ورزشی مشخص است، علاقه فراوان به موفقیت و تمایل محققان و سیاستگذاران برای بررسی و تشریح موفقیت ها، خصوصاً در رویدادهایی مانند بازی های المپیک و بازی های آسیایی است (سجادی و همکاران، ۱۳۹۰). امروزه، سازمان های ورزشی از جمله فدراسیون های ملی و بین المللی همانند سازمان های غیرورزشی در معرض تغییر و تحولات، محیطی و جهانی قرار دارند، به همین دلیل سازمان ها ناگزیرند به طور دائم بر رویدادهای داخلی و خارجی نظارت کنند تا بتوانند در زمان مناسب و برحسب ضرورت خود را با تغییرات وفق دهند. چرا که دنیای امروز که با سرعتی زیاد در حال تغییر است، و دیگر نمی توان از تصمیم گیری های یکباره و مبتنی بر قضاوت های شهودی و تجربی استفاده کرد. امروزه سازمان هایی موفق خواهند بود که بتوانند از علم و مدیریت راهبردی استفاده کنند (کاپلن، ۲۰۰۳؛ به نقل از گودرزی و همکاران، ۱۳۹۴). لذا در وزنه برداری آسیا

از قبیل پهناور بودن قاره آسیا، وضعیت نامناسب اقتصادی در بسیاری از کشورهای آسیایی، تعداد بالای کشورهای عضو کنفدراسیون آسیایی، شیوع بحران‌هایی مانند کرونا، یکسان نبودن ژنتیک کشورهای عضو کنفدراسیون، وجود سبک‌های مختلف استعدادیابی در کشورهای مختلف، مشارکت بسیار پایین مردم در وزنه‌برداری در برخی کشورهای آسیایی، تفاوت در نیروی انسانی کشورها در زمینه وزنه‌برداری و برنامه محور نبودن برخی از فدراسیون‌های ملی به‌عنوان مداخله‌های برنامه توسعه مطرح می‌باشند. به‌عنوان مثال برخی کشورها مانند چین، به استعدادیابی از سنین بسیار پایین (حتی ۵ سالگی) اعتقاد دارند در حالی که این مسأله در برخی کشورها مصداق بارز کودک آزاری می‌باشد. لذا این‌گونه اختلافات در دیدگاه‌های اعضای کنفدراسیون وزنه‌برداری آسیا نسبت به مقولات ورزشی باید در تدوین برنامه و اجرای آن مورد توجه قرار گیرد. تحلیل مسیر مقوله محوری توسعه وزنه‌برداری در آسیا نشان داد که بالاترین اولویت مربوط به توسعه تربیتی و همگانی وزنه‌برداری بود. این یافته با یافته‌های تحقیقات مشتاقیان و همکاران (۱۳۹۲)، فراهانی و همکاران (۱۳۹۵)، زارعی محمودآبادی و رضوی (۱۳۹۷)، رودباری و آقایی (۱۳۹۹)، پیرس و همکاران (۲۰۲۲)، موریس و همکاران (۲۰۲۰)، اندرسون (۲۰۲۰)، نورهیدین و همکاران (۲۰۱۲) همسو بود. در دهه‌های گذشته نوعی افزایش هوشیاری درباره ارزش موفقیت ورزش قهرمانی در میان کشورها و دولت‌ها رخ داده است. در اغلب موارد، این موفقیت‌ها با توجه به ظرفیت آن‌ها در کمک برای رسیدن به گستره‌ای از اهداف ورزشی و غیرورزشی منبعی ارزشمند شناخته شده‌اند. برای ایالات متحده آمریکا، شوروی سابق و دولت‌ها کمونیست اروپایی ورزش قهرمانی وسیله‌ای برای نمایش برتری ایدئولوژیک بود و حتی برای آلمان شرقی سابق، ضمن کمک به ادعای حاکمیت این کشور، کاربرد مضاعف نیز داشت. اخیراً موفقیت در میدان‌های بین‌المللی ورزشی به دلیل ایجاد حس غرور ملی، ظرفیت سوددهی اقتصادی از طریق میزبانی رویدادهای مختلف و همچنین کاربرد دیپلماتیک کلی آن ارزش‌های مختلفی یافته است (گرین و هولیان، ۱۳۸۷). به هر حال، ظرفیت ورزش قهرمانی برای رشته‌های ورزشی مختلف می‌تواند عامل مهم و انگیزاننده‌ای برای ورزشکاران باشد و لازم است که وزنه‌برداری در آسیا نیز در جهت ارتقای حوزه قهرمانی این رشته‌ها برنامه‌های ویژه‌ای داشته باشند. یکی از این برنامه‌ها را برگزاری منظم لیگ‌های کشوری تشکیل می‌دهد. وجود لیگ منسجم و هدفمند اشاره به برنامه‌ریزی صحیح مسابقات ورزشی دارد. زمانی که مسابقاتی منظم در یک رشته ورزشی

اندرکاران وزنه‌برداری در آسیا با تبلیغات مناسب و استفاده بهینه از ظرفیت رسانه‌های مختلف، زمینه توسعه این رشته‌ها را بیش از پیش فراهم آورند و با برنامه‌های بازاریابی مناسب، قابلیت‌های تبلیغاتی خود را بیشتر ارتقا بخشند و بدین وسیله، وجهه وزنه‌برداری را بیش از پیش در نظر تماشاگران و ورزشکاران وزنه‌برداری ارتقاء بخشند و بستر حمایت‌های مالی را فراهم آورند. همچنین، یک ارتباط متقابل بین رسانه و مردم وجود دارد و رسانه می‌تواند ذائقه مخاطب را تغییر دهد و طوری عمل کند که ذائقه مخاطب به سمت مطالب مربوط به ورزش برای سلامتی تغییر یابد. تحلیل مسیر عوامل زمینه‌ای توسعه وزنه‌برداری در آسیا نشان داد که بالاترین اولویت مربوط به رفع موانع فرهنگی و سیاسی بود. این یافته با یافته‌های تحقیقات مشتاقیان و همکاران (۱۳۹۲)، موریس و همکاران (۲۰۲۰)، اندرسون (۲۰۲۰)، نورهیدین و همکاران (۲۰۱۸) همسو بود. کنفدراسیون وزنه‌برداری آسیا را نمی‌توان در یک محیط بسته فرض کرد چرا آن‌ها با محیط خود در تعامل است و از آن متأثر می‌شود، بنابراین مدیران کارآمد و خیره وزنه‌برداری آسیا به اهمیت آن واقف بوده و آن را مورد مطالعه قرار داده و برای مهیا ساختن محیط در مسیر اهداف سازمانی و استفاده از فرصت‌های موجود در آن و همچنین کاهش و یا رفع تهدیدهای محیطی، از هیچ تلاشی فروگذار نخواهند بود. کنفدراسیون وزنه‌برداری آسیا می‌بایست برنامه‌های بلندمدت و استراتژی‌های سازمانی را با توجه به فرصت‌ها و تهدیدهای محیطی تدوین نموده و از توجه به محیط سازمانی غافل نمانند. محیط خود دارای ویژگی‌های زیادی است که یکی از بخش‌های آن به محیط حقوقی یا قانونی معروف می‌باشد. محیط قانونی عبارت است از فضای سیاسی و قانونی که هر سازمان در آن به فعالیت می‌پردازد. قوانین دولتی و دولت، نتایج انتخابات، روابط دولت و احزاب، توازن قدرت، ثبات یا بی‌ثباتی سیاسی، میزان اثربخشی روابط با سازمان‌های رسمی، حقوق قانونی سازمان، میزان اجازه دولت برای دخالت در کسب‌وکارها، قدرت‌های سیاسی حاکم بر کشور و بخش خصوصی و اتحادیه‌ها می‌توانند بر محیط قانونی تأثیر بگذارند. این مؤلفه‌ها به نوبه خود تحت تأثیر عملکردهای قانون و مقررات، تصمیمات حقوقی، نظرات تصمیم‌گیرندگان و تفسیر قوانین قرار می‌گیرند (لیود و همکاران، ۲۰۱۲).

تحلیل مسیر عوامل مداخله‌گر توسعه وزنه‌برداری در آسیا نشان داد که بالاترین اولویت مربوط به تفاوت‌های ملی بود. این یافته با یافته‌های تحقیقات مشتاقیان و همکاران (۱۳۹۲)، رودباری و آقایی (۱۳۹۹)، پیرس و همکاران (۲۰۲۲)، موریس و همکاران (۲۰۲۰)، لیود و همکاران (۲۰۱۲) همسو بود. عواملی

مهم‌ترین آن‌ها نیروی انسانی است. در فدراسیون‌های ورزشی یکی از منابع انسانی که نقش برجسته‌ای در موفقیت سازمان دارد، مربیان ورزشی، به‌ویژه مربیان تیم‌های ملی هستند که کوچکترین تصمیم آنها می‌تواند عملکرد کل فدراسیون را در زمینه ورزش قهرمانی تحت تأثیر قرار دهد. در واقع، مری از جمله عوامل بسیار مهمی است که در بهره‌دهی و یا عدم نتیجه‌گیری تیم‌های ورزشی تأثیرات بسزایی دارد؛ تحلیل مسیر پیامدهای توسعه وزنه‌برداری در آسیا نشان داد که بالاترین اولویت مربوط به توسعه ساختاری و محیط حقوقی بود. این یافته با یافته‌های تحقیقات رودباری و آقای (۱۳۹۹)، موریس و همکاران (۲۰۲۰) و لیود و همکاران (۲۰۱۲) همسو بود. در نهایت نتایج نشان داد که الگوی توسعه وزنه‌برداری در آسیا از برآزش کیفی و کمی مناسب برخوردار است. در یک جمع‌بندی کلی می‌توان بیان داشت که در عصر حاضر، ورزش به پدیده‌ای پیچیده و چند بعدی تبدیل شده است که توسعه آن مستلزم توجه به تمام آن ابعاد است. شناخت مسایل و مشکلات فدراسیون‌های وزنه‌برداری در آسیا نیازمند نگاهی علمی و تجربی است و در این مسیر استفاده از تجارب جهانی راه میان‌بری است که می‌تواند هزینه دست‌یابی به توسعه را کاهش دهد. بدون شک، رشد و توسعه وزنه‌برداری در آسیا از یک سو و افت و تنزل آن از سوی دیگر، ریشه در عوامل متعددی دارد، که تعیین سهم هر یک از آنان مشکل خواهد بود. آن‌چه که مسلم است این است که هیچ موفقیت یا شکستی را نمی‌توان به یک علت خاص دانست. پس جای هیچ‌گونه تردیدی نیست که مطالعه علمی و شناسایی مشکلات موجود در این حوزه از یک سو و تلاش برای مرتفع ساختن این مشکلات توسط مسئولین از سوی دیگر در ارتقای هر چه بیشتر آن موفقیت‌آمیز خواهد بود. حال آن‌که، باید توجه داشت که جامعه تحقیق را متخصصان وزنه‌برداری در آسیا، مدیران فدراسیون‌های مرتبط در آسیا و ورزشکاران خبره وزنه‌برداری تشکیل داده‌اند و به راستی نظر آنان می‌تواند راهگشای موفقیت فدراسیون‌های وزنه‌برداری در آسیا و به‌ویژه اجرای بهینه استراتژی‌های تدوین شده آن فدراسیون و هیأت‌های تابعه باشد. بنابراین به نظر می‌رسد توجه به نظرات این متخصصان، می‌تواند یکی از بهترین داده‌های مورد نیاز جهت تصمیم‌گیری مدیران در رابطه با اجرای استراتژی‌های وزنه‌برداری در آسیا باشد. از طرف دیگر، مدل‌سازی معادلات ساختاری نیز مؤید این موضوع بوده نشان می‌دهد که عوامل شناسایی شده می‌توانند در توسعه وزنه‌برداری در آسیا مؤثر بوده و لذا با استفاده از نتایج این تحقیق می‌توان به ارتقای هر چه بیشتر ورزش وزنه‌برداری در آسیا امیدوار بود.

برگزار شود، شاید به‌طور مستقیم به پرورش قهرمانان منجر نشود، ولی نقشی اساسی در توسعه و حفظ آمادگی رقابتی ورزشکاران دارد. از طرفی با وجود یک لیگ منسجم، احتمالاً ورزشکاران امید بیشتری به پیشرفت ورزشی خود خواهند داشت چرا که ورزشکاران در طی مسابقات است که می‌توانند نظر مربیان را به خود جلب کرده و به اردوهای این تیم‌ها ورود نموده و در نهایت وارد تیم‌های معتبر شوند. همچنین برای افرادی که شاید بیشتر با اهداف غیرقهرمانی به وزنه‌برداری می‌پردازند، وجود لیگ و مسابقات منسجم می‌تواند دلگرم‌کننده بوده و آنان را به مشارکت در فعالیت‌های ورزشی رزمی بیشتر ترغیب نماید. به هر حال، چنانچه کشورهای عضو کنفدراسیون آسیا قصد توسعه وزنه‌برداری را داشته باشد، لازم است که در حوزه قهرمانی نیز با راهکارهایی همچون افزایش اعزام به مسابقات خارجی، افزایش باشگاه‌های فعال در حوزه وزنه‌برداری، کیفی‌سازی دوره‌های برگزار شده، ارتقاء سطح مسابقات وزنه‌برداری و توجه به داوری و مشکلات داوران به توسعه حوزه قهرمانی و متعاقب آن، توسعه وزنه‌برداری در کشور اهتمام ورزند.

تحلیل مسیر راهبردهای توسعه وزنه‌برداری در آسیا نشان داد که بالاترین اولویت مربوط به توسعه ساختاری و محیط حقوقی بود. این یافته با یافته‌های تحقیقات مشتاقیان و همکاران (۱۳۹۲)، فراهانی و همکاران (۱۳۹۵)، زارعی محمود آبادی و رضوی (۱۳۹۷)، رودباری و آقای (۱۳۹۹)، پیرس و همکاران (۲۰۲۲)، موریس و همکاران (۲۰۲۰)، اندرسون (۲۰۲۰)، نورهیدین و همکاران (۲۰۱۸)، لیود و همکاران (۲۰۱۲) همسو بود. موفقیت یک تیم ورزشی یا ورزشکار به عوامل متعددی بستگی دارد. هر تیم و گروه ورزشی از منابع انسانی و مادی تشکیل شده است. با توجه به هدف‌گرا بودن سازمان‌ها به‌طور عام و تیم‌های ورزشی به‌طور خاص، جهت نیل به اهداف، بایستی از نیروهای انسانی به‌عنوان عنصر اصلی، سرمایه، امکانات و تأسیسات استفاده بهینه و مطلوب نمود. از سوی دیگر، یکی از موارد مهم و مورد توجه برنامه‌ریزان ورزشی فتح سکوه‌های بین‌المللی و افتخار آفرینی در ورزش است که از طریق سرمایه‌گذاری روی تیم‌های ملی می‌تواند به آن نایل شوند. در این راستا فدراسیون‌های ورزشی وظیفه سیاست‌گذاری، خط‌مشی‌گذاری و تعیین استراتژی را در رشته ورزشی مربوط به خود بر عهده دارند. یکی از اهداف فدراسیون‌ها، مانند هر سازمان دیگری، رسیدن به حداکثر کارایی، اثربخشی و بهره‌وری است که بخشی از آن از طریق کسب افتخارات بین‌المللی محقق خواهد شد. اثربخشی یک سازمان به عوامل متعددی بستگی دارد که بدون شک

References

- Ali Qaderi, Jafar; Ghafoori, Farzad, and Honari, Habib. (2020). Strategic Development Model for Sports in Law Enforcement. *Police Management Studies*, 1, 53-74.
- Anderson, D. (2020). Understanding the holistic development of elite performance in Olympic weightlifting: a machine learning approach. Bangor University (United Kingdom).
- Azarm, Fatemeh; Nourbakhsh, Pariyoush; Nourbakhsh, Mahvash, and Siyasi, Hossein. (2021). Identifying Development Indicators for a Local Model of E-Human Resource Management in Sports and Youth Organizations Nationwide. *Media Communication Management in Sports*, 32(8), 47-58.
- Bagheri, Kourosh; Akbari Yazdi, Hossein, and Elahi, Alireza (2020). Strategic Talent Identification Model in Iranian Weightlifting. *Research in Sports Management and Motor Behavior*, 10(19), 105-121.
- De Bosscher, V., De Knop, P., Van Bottenburg, M., Shibli, S., Bingham, J. (2009). Explaining international sporting success: An International comparison of elite sport systems and policies in six countries. *Sport Management Review*, 6, 2, 185-215.
- Eady, J. (1993). "Practical Sports Development", Pitman, London, 78pp. ISBN 0-582-21254-5 Record Number 19931854541.
- Farag, Z., & Antar, M. (2018). A proposed plan for the marketing and promotion of weightlifting championships. *Assiut Journal of Sport Science and Arts*, 5(5), 198-217.
- Farahani, Abolfazl; Keshavarz, Loghman, and Sadeghi, Ali. (2016). Development Strategies for Iranian Elite Sports. *Applied Research in Sports Management*, 3(19), 57-78.
- Goudarzi, Mahmoud; Ghorbani, Mohammad Hossein, & Safari, Hamidreza. (2015). Identifying and Developing a Model for Barriers to Strategic Program Implementation in the Iranian Ministry of Sports and Youth. *Sports Management Studies*, Issue 31, 13-32.
- Hill, C. W., Jones, G. R., & Schilling, M. A. (2014). *Strategic management: Theory & cases: An integrated approach*. Cengage Learning.
- Huebner, M., Meltzer, D., Ma, W., & Arrow, H. (2020). The Masters athlete in Olympic weightlifting: Training, lifestyle, health challenges, and gender differences. *Plos one*, 15(12), e0243652.
- Hylton, K., & Bramham, P. (2009). Models of sports development. In *Management of sports development* (pp. 55-72). Routledge.
- Islingtonncouncil, (2002). "Sport & Leisure" Strategic. www.islington.gov.uk
- Jaworek, M., Karaszewski, W., Kuczmarska, M., & Kuzel, M. (2020). Investment expenditure on sport infrastructure in Poland: diagnosis, general trends, and possible prospects. *Journal of Physical Education and Sport*, 20, 1106-1114. [Sport Development Program 2020](http://www.sport-development.com)
- Lloyd, R. S., Oliver, J. L., Meyers, R. W., Moody, J. A., & Stone, M. H. (2012). Long-term athletic development and its application to youth weightlifting. *Strength & Conditioning Journal*, 34(4), 55-66.
- Machado, C. (2018). Training and development of human resources: A brief contribution to a better understanding of its relevance. In *Organizational Behaviour and Human Resource Management* (pp. 173-203). Springer, Cham.
- Nuruhidin, A., Putra, F., Pamungkas, O. I., Ardiyanto, H., & Saputro, D. P. (2018). An evaluation of powerlifting and weightlifting development program. *Psychology, Evaluation, and Technology in Educational Research*, 1(1), 1-8.
- Purwanto, S., & Burhaein, E. (2021). The Sports Development Program at the Indonesia Karate Sport Federation (FORKI) in The DIY Province of Indonesia. *Sport Science*, 15(1), 77-85.
- Shabani, Akram; Razavi, Mohammad Hossein, and Hadavi, Farideh. (2020). Structural-Analytical Model Development for Women's Elite Sports. *Contemporary Research in Sports Management*, 18(9), 53-64.
- Ulugbekovich, S. K. (2021). History of Formation and Development of Weightlifting. *Web of Scientist: International Scientific Research Journal*, 2(09), 61-63.
- Zarei Mahmoudabadi, Mohammad, and Razavi, Mohammad Javad. (2018). Efficiency Evaluation of Iranian Sports Federations at the Rio 2016 Olympics Using Data Envelopment Analysis (DEA). *Sports Management and Development Quarterly*, 8(4), 191-205.

Extended Abstract

Path analysis of the weightlifting development model in Asia

Ali Moradi¹, Shahram Alam^{2*}, Meysam Shabaninia³, Laura Chapari⁴

1- PhD Student, Department of Physical Education, Shoushtar Branch, Islamic Azad University, Shoushtar, Iran.

Email: dr.a.moradi.uni2@gmail.com

2- Assistant Professor, Department of Physical Education, Yadgar Imam Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran*.

Email: shahramalam@yahoo.com

3- Assistant Professor, Department of Physical Education, Shoushtar Branch, Islamic Azad University, Shoushtar, Iran.

Email: m.shabaninia@gmail.com

4- Assistant Professor, Department of Physical Education, Dezful Branch, Islamic Azad University, Dezful, Iran.

Email: lora.chap@gmail.com

Background and purpose

In today's fast-changing world, organizations are compelled to constantly monitor internal and external events to adapt to changes in a timely manner and adjust their future strategies based on long-term plans that fit future circumstances (Islington, 2002). Organizations must continuously monitor internal and external developments to respond effectively to changes when necessary. In a world where rapid transformation is a constant, relying on instinctive and experiential decision-making is no longer viable (Goudarzi et al., 2015). Machado (2018) suggests that a development program is a key element for organizational excellence and a vital tool for organizational effectiveness. The necessity of development programs has expanded to the point where even non-profit organizations, such as sports federations, utilize them, just like for-profit commercial entities. In reviewing research related to the development of weightlifting, Anderson (2020) identifies factors such as psychological and social traits at all organizational levels and among all individuals involved, as well as the medal achievements of champions and the relative effect of athletes' age on weightlifting performance as key to understanding the performance of organizations and elites in the sport. Hill et al. (2014) highlight factors such as talent growth, motor skills, weightlifting techniques, and sound managerial policies as constant facilitators of weightlifting development. According to various reports, the biggest obstacle to global weightlifting development is the International Weightlifting Federation's failure to control doping. Considering the aforementioned issues and the fact that few studies at the continental level have analyzed development pathways, this study aims to provide a pathway and model for the development of weightlifting in Asia and analyze this model.

Methodology

The purpose of this research was to analyze the pathway for the development of weightlifting in Asia. Given the objective, this research is quantitative, applied in nature, and descriptive-correlational in methodology. The statistical population included 120 experts in weightlifting in Asia, consisting of national federation heads, former Asian and world champions from Asian countries, and expert analysts in the region. The sample size, based on the Morgan table, was at least 92 individuals. To ensure sufficient data collection, 115 questionnaires were randomly distributed, of which 99 completed questionnaires were analyzed after excluding incomplete or invalid responses. A researcher-made questionnaire, validated for content, face validity, and construct validity (Table 2), as well as reliability, was used to collect the data. The questionnaire contained 117 items that measured causal factors, contextual factors, intervening factors, strategies, and outcomes related to the development of weightlifting in Asia. Path analysis was conducted using Smart PLS software version 3.

Results

Based on the descriptive results of the sample, 17.2% of the respondents were female, and 82.8% were male. The majority of respondents (33.3%) were aged between 41 and 50 years. A total of 53.5% held a master's degree. Regarding work experience, the highest frequency (37.4%) was among those with over 20 years of experience. All factor loadings indicated the significance of the identified causal factors. Financial factors were the highest priority among the causal factors. Cultural and political obstacles were the top priority among contextual factors, while national differences were the most significant among intervening factors. The central phenomenon with the highest priority was the educational and public development of weightlifting in Asia. Structural development and legal frameworks were the most important strategies, and public development of weightlifting in Asia was the highest priority outcome.

Discussion

The development of weightlifting in Asia depends on multiple factors that were examined in this study. The most critical priorities include financial factors, cultural and political obstacles, and national differences across Asian countries. A lack of sufficient financial resources, as well as the need for effective marketing and media promotion, were identified as major challenges. Additionally, environmental changes and political and cultural shifts in member countries of the Asian Weightlifting Confederation significantly impact the sport's development. National differences and varying approaches to talent identification also serve as key intervening factors. Public programs and education, along with regular leagues and championship tournaments, can contribute to weightlifting development. Moreover, success on the international stage requires strategic planning and attention to structural and legal dimensions. Ultimately, the findings indicate that various factors play a role in the development of weightlifting in Asia, and incorporating expert opinions from federation leaders and specialists can aid in enhancing and advancing the sport.

Keywords: Strategy, Development, Weight lifting, Asian continent.

References

- Goudarzi, Mahmoud; Ghorbani, Mohammad Hossein; Safari, Hamidreza. (2015). Identifying and developing a model for barriers to the implementation of strategic plans in the Ministry of Sports and Youth of Iran. *Sports Management Studies*, No. 31: 13-32.
- Islington, C. (2002). "Sport & Leisure" Strategic. www.islington.gov.uk
- Machado, C. (2018). Training and development of human resources: A brief contribution to a better understanding of its relevance. In *Organizational Behaviour and Human Resource Management* (pp. 173-203). Springer, Cham.
- Hill, C. W., Jones, G. R., & Schilling, M. A. (2014). *Strategic management: Theory & cases: An integrated approach*. Cengage Learning.
- Anderson, D. (2020). Understanding the holistic development of elite performance in Olympic weightlifting: a machine learning approach. Bangor University (United Kingdom).